

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.426/2024/5.

A felperes:

felperes neve, felperes címe

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, felperesi képviselő címe; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

Az alperes:

alperes neve, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Gyenes Edina, alperesi képviselő címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 7.P.20.131/2024/12.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a céget (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.000 (tizenkétezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az állam terhén marad 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes által szerkesztett www.portál hírportálon dátum-án „cikk címe” címmel cikk jelent meg, amelynek a leadjében a felperest és névt ábrázoló fénykép alatt az a tényállítás szerepel, hogy a felpereshez köthető cég (helyesen: felperes telefonszámával) számos hírportált jegyeztetett be, amelyek kiadója egy név2 köthető alapítvány (a továbbiakban: Tényállítás).

[2] A cég-nek egyedüli tagja és ügyvezetője a felperes édesanyja.

[3] A cég domain-használó nevével, valamint a felperes telefonszámának megadásával jegyezték be a portál1, a portál2, a portál3, a portál4 és a portál5 domain neveket.

[4] Az interneten a portál1, a portál2, a portál3, a portál4 és a portál5 webcímeken a sajtótermék1 a sajtótermék2, a sajtótermék3, a sajtótermék4 és a sajtótermék5 nevű sajtótermékek (hírportálok) érhetők el, amelyek kiadója a cég2, alapítója pedig a cég3. A cég2 képviselője név2.

[5] A felperes az alpereshez helyreigazítás iránti kérelemmel fordult, melyben az alábbi helyreigazító közlemény közzétételét kérte:

„Helyreigazítás:

A dátum-án „cikk címe” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve telefonszámával a cég számos hírportált jegyeztetett be, amelyek kiadója egy név2 köthető alapítvány”, kérte továbbá hogy az alperes a hírportál főoldalán az eredeti cikk helyén 24 órán keresztül helyezzen el önálló hírként felhívást a helyreigazítás kapcsán, amelyre kattintva

kommentár nélkül a fenti helyreigazító közlemény jelenjen meg. Az alperes a kérelemnek nem tett eleget.

[6] A felperes a keresetében a helyreigazítási kérelemben foglaltakkal azonos tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére való kötelezését kérte az alperesnek.

Arra hivatkozott, hogy a hozzá ténylegesen köthető cég a telefonszámával hírportált nem jegyeztetett be, ezért az alperesi állítás valótlan. A gazdasági társaság a telefonszámával domain neveket valóban lefoglalt, de az egy teljesen különböző magatartás a hírportál bejegyeztetésétől, mert a domain név lefoglalása egy technikai kérdés, míg a hírportál bejegyzése sajtótermék alapítását jelenti.

[7] Az alperes ellenkérelmében elsődlegesen az eljárás megszüntetését kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperesre a kérdéses közlés nem vonatkozik, az a cég-re vonatkozik.

Érdemben a kereset elutasítását kérte, ugyanis nem a szavak és a kifejezések formális jelentése, hanem azok valós tartalma bír jelentőséggel a szövegösszefüggés alapján. A közlés a valóságnak megfelel, hiszen a felpereshez köthető cég a felperes telefonszámával weboldalakat jegyeztetett be, ezeken a címeken az internetes hírportálok érhetők el.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a www.portál portálon a dátum-án „cikk címe” címmel közzétett cikk címe alatt, a szöveg előtt elhelyezve, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt, továbbá ezzel egyidejűleg a www.portál portál kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként, „Helyreigazítás a „cikk címe” című cikk miatt” címmel tegyen közzé felhívást, és arra kattintva tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

A dátum-án „cikk címe” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve telefonszámával a cég számos hírportált jegyeztetett be, amelyek kiadója egy név² köthető alapítvány.”

Kötelezte a céglét (székhely: alperes címe, nyt.szám: szám1, adószám: szám2), hogy tizenöt napon belül fizessen meg felperesnek 83.820 (nyolcvanháromezer-nyolcszázhusz) forint perköltséget.

Rögzítette, miszerint a meg nem fizetett 36.000 (harminchatezer) forint illeték az állam terhén marad.

[9] Határozatának indokolásában hivatkozott a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 1. § 6. pontjára, a

2. § (1) bekezdésére, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 266. § (1) bekezdésére, a 499. § (1) bekezdésére, továbbá a Kúria PK 12. számú állásfoglalására.

[10] Az eljárás megszüntetése iránti védekezését nem találta alaposnak, mert a perbeli legitimáció hiánya – amennyiben a felperes nem rá vonatkozó tényállítás helyreigazítása iránt indítana peres eljárást – nem az eljárás megszüntetéséhez, hanem a kereset elutasításához vezetne. Azon körülmény, hogy a felperes által sérelmezett tények vonatkozásában – azok valótlanúsága esetén – a felperest megilleti-e a sajtó-helyreigazítási jog, a per érdemére tartozó kérdés.

[11] A kereset érdemi elbírálása során rámutatott, hogy a per tárgyát képező Tényállítás három lényeges részre osztható: 1. a felperes telefonszámával, 2. a cég számos hírportált jegyeztetett be, 3. amelyek (amely hírportálok) kiadója egy név² köthető alapítvány.

[12] Az alperes által 10/A/8. sorszám alatt csatolt – domain adatokat tartalmazó – okirattal bizonyította, hogy a cég regisztrálta a portál1, a portál2, a portál3, a portál4 és a portál5 domain neveket, a 10/A/6. sorszám alatti okiratokkal pedig bizonyította azt is, hogy a 10/A/8. sorszám alatti okiraton feltüntetett – domain név foglaláshoz használt telefonszám – a felperes telefonszáma, de ezen tényeket a felperes sem vitatta. Az alperes által csatolt fenti okiratok csupán domain nevek foglalásának a körülményeire vonatkozóan tartalmazznak adatokat, a felperes helyesen mutatott rá, hogy a Tényállításban az alperes a felperest hírportálok bejegyeztetésével hozta összefüggésbe, amelyek valóságát nem tudta bizonyítani, a felperes pedig 10/F/1., 10/F/2., 10/F/3., 10/F/4. és 10/F/5. sorszámon csatolt okirati bizonyítékaival bizonyította, hogy a vonatkozó domain címeken jelenleg elérhető hírportálokat nem a cég, hanem a cég³ jegyeztette be (alapította).

[13] A domain név egy internetes cím, amely – átlagos informatikai ismeretek birtokában már tudottan – azt teszi lehetővé, hogy az azzal rendelkező személy az adott internetes címen honlapot jelentessen meg, amely honlap felhasználási célja a magán céltól a kereskedelmi-üzleti célon keresztül, akár a hírportál üzemeltetéséig bármi lehet. Ezzel szemben a Tényállításban szereplő „hírportál” az Smtv. 1. § 6. pontjában definiált „Sajtótermék” összefoglaló kategória egyik fajtája. Az alperesi cikkben írt hírportál bejegyeztetése szükségképpen – a törvénybe foglalt definíció szerint – jár együtt egyebek mellett üzletszerű – rendszeres, nyereség elérése érdekében, gazdasági kockázatvállalás mellett folytatott – gazdasági szolgáltatás nyújtásával és felelősségvállalással, amelyhez képest a domain cím lefoglalása egy teljesen eltérő, a világban nem megjelenő, technikai jellegű tevékenység. A domain cím lefoglalása és a hírportál bejegyeztetése között a különbség tehát nem tekinthető a helyreigazítást kérő felperes megítélése szempontjából közömbös olyan pontatlanságnak vagy lényegtelen tévedésnek, amely ne adna alapot helyreigazításra (PK. 12. szám), ugyanis egy merőben más tevékenységben való részvétellel hozza összefüggésbe a felperest, amelyben a rendelkezésre álló adatok alapján a felperes nem vett részt. A per adatai alapján tehát a felpereshez kötődő cég a fentiek szerint nem jegyeztetett be hírportált, így a Tényállításnak a lényegét jelentő 2. része valótlan, amely értelmében az 1. része (hírportálok felperes telefonszámával történt bejegyeztetése) is már

csak logikai alapon is valótlán, a 3. része pedig – amely szerint az így bejegyeztetett hírportálok kiadója egy név² köthető alapítvány, ilyen hírportálok hiányában logikailag lehetetlen, ezért megalapozatlan.

[14] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte.

[16] Előadta, hogy a sérelmezett írásban olyan állításokat tett, amelyek valóságtartalmát akkor más adat nem cáfolta. A felperes által a tárgyaláson csatolt bizonyítékok azt tartalmazzák, hogy a kérdéses internetes sajtótermékek alapítójának neve a cég³, míg a kiadó neve a cég². A csatolt bizonyítékok azt nem tartalmazzák, hogy a sajtótermékek bejegyeztetése csak dátum¹ napján történt meg a Nemzeti Hírközlési és Média Hatósághoz (NMHH). Ezeket kizárólag a tárgyalás megtartását és a berekesztését követően tudta meg, ekkor kérte az NMHH-tól a nyilvántartásba vétel dátumának közlését. Kérte, hogy az NMHH tájékoztatásának benyújtását engedélyezze a másodfokú bíróság, ugyanis a hivatkozott bizonyíték az önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott a tudomására. Mindezek alapján a perrel érintett cikk megjelenésekor a fenti sajtótermékek nem szerepeltek az NMHH nyilvántartásában, így nem volt ismert az, hogy az alapító a cég³.

[17] A cikk megjelenésének az időpontjában előtte kizárólag az alábbi tények voltak ismertek: A hivatkozott domain neveket a felpereshez köthető cég foglalta le a felperes telefonszámával. A domain nevekhez tartozó honlapokon önmagukat híroldalként definiáló sajtótermékek működtek már ekkor. A domain nevekhez tartozó honlapon működő sajtótermék facebook-oldalán a cég²@gmail.com e-mail cím volt megtalálható. Mindebből a cikkben azt a következtetést vont le, hogy a hivatkozott domain címhez köthető honlapokon hírportálok működnek. A domain címeket pedig a felpereshez köthető cég foglalta le. A bejegyeztetett szóhasználat egyebekben nem arra vonatkozott, hogy a felpereshez köthető gazdasági társaság az NMHH-nál elvégezte a nyilvántartásba vételt, hanem arra, hogy ki az a személy, aki a saját magát híroldalként definiáló sajtóterméket működteti, mellyel ebben az időpontban kizárólag a domain nevet regisztráló jogi személy volt összefüggésbe hozható.

[18] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesi sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő cég¹ perköltségben való marasztalását kérte.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem sértett semmilyen jogszabályt, a tényállás megállapítása során nem vétett hibát.

[20] Az alperes a fellebbezésében semmilyen olyan konkrét eljárási szabálysértést nem jelölt meg, amelyek folytán szükséges lenne az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése.

[21] Az alperes olyan bizonyítékra hivatkozik a fellebbezésében, mely nem állt rendelkezésre az elsőfokú eljárásban, annak megkérése iránt csak az elsőfokú tárgyalás berekesztése után intézkedett. A sajtó-helyreigazítási perben nincs helye utólagos bizonyításnak, az elsőfokú eljárásban nem is hozta fel azt érvként, hogy mikor került sor az internetes sajtótermékek nyilvántartásba vételére. A hivatkozott bizonyíték nem az alperes önhibáján kívül jutott csak elsőfokú ítélet meghozatalát követően tudomására, hiszen nem zárta el semmi az elől, hogy a tárgyalást megelőzően egy igazolást beszerezzen.

[22] Az alperesnek azt kellett volna bizonyítania a perben, hogy a telefonszámával több hírportál is bejegyeztetésre került, ezt azonban nem tudta megtenni. A hírportálok egyikét sem a cég működteti, nem ő jegyeztette be azokat, ami független attól, hogy az alapító mikor végezte el a sajtótermékek regisztrációját. A cég nem jegyeztetett be hírportált, a domain cím lefoglalása és a hírportál bejegyeztetése nem azonos, sőt közöttük a különbség nem is jelentéktelen.

[23] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[24] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen megjegyzi, hogy pontosította az elsőfokú bíróság ítéletének [2] pontját, ugyanis abból kimaradt, hogy a „.....felperes telefonszámával...” holott ezen szövegrész is szerepel az alperesi írásban, és ezt is vizsgálta az elsőfokú bíróság a [17] pont alapján.

[26] A másodfokú bíróság a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a felek sem hivatkoztak.

[27] A másodfokú bíróság a Pp. 381. §-ában szabályozott, mérlegelhető hatályon kívül helyezésre okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként ténylegesen

a felek sem hivatkoztak. Megjegyzendő, hogy az alperes a fellebbezésben ezen kérelme körében a Pp. 371.§ (1) bekezdésének d) pontja ellenére nem jelölt meg eljárási jogszabálysértést. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint helybenhagyta.

[28] Az alperes a fellebbezésében az NMHH 2024. április 3. napján kelt tájékoztatására, mint bizonyítékra kívánt hivatkozni. A Pp. 498. § (1) bekezdése kizárja az utólagos bizonyítást a sajtó-helyreigazítás iránt indított perben, így ezen bizonyítási eszköz rendelkezésre bocsátása nem megengedett. A másodfokú bíróság csupán megjegyzi, hogy a felperest semmi nem zárta el attól, hogy a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig az NMHH tájékoztatását kérje a kérdéses sajtótermékek nyilvántartásba vételére vonatkozóan, amely a Pp. 373.§-a szerinti általános szabály esetén is értékelendő körülmény lenne.

[29] A sérelmezett közlés jogi minősítése során nem bír jelentőséggel a kérdéses sajtótermékek nyilvántartásba vételének időpontja, ugyanis az nem változtat azon, hogy ki a sajtótermék kiadója. Az elsőfokú bíróság pedig helytállóan értékelte azt, hogy a domain név bejegyeztetése nem azonos a sajtótermék kiadásával, illetve alapításával, az átlagolvasó számára ezen tevékenységek eltérnek egymástól, azok jól elkülöníthetőek. E körben a másodfokú bíróság visszautal az elsőfokú bíróság e körben kifejtett helyes álláspontjára.

[30] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 499. § (1) bekezdése alkalmazásával az alperest működtető gazdasági társaságot kötelezte, hogy a felperes számára perköltséget fizessen meg, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapított meg.

[31] Az alperest működtető gazdasági társaságot az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Budapest, 2024. november 7.

Dr. Hercsik Zita s. k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s. k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s. k.
bíró

